

แนวทางการศึกษาของบาหลี

แนวทางการศึกษาของบะฮัไฮ
Naew Tarng Karn Suksa Khong Baha'i

Baha'i Education

Published by the Spiritual Assembly of the Baha'is of Thailand

1993

จงพิจารณามนุษย์เป็นประดุกเหมืองที่อุดมด้วยมณีที่ประเมินค่ามิได้การศึกษาเท่านั้นที่สามารถเปิดเผย
สมบัติที่ล้ำค่านี้ออกมา และช่วยให้มนุษยชาติได้รับประโยชน์จากสมบัตินี้

พระบาฮาอุลลาห์

เด็กที่ได้รับการอบรมด้วยคำสอนของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่ครอบคลุมทุกแง่ของชีวิตบนโลก จะเติบโตเป็น
เชื้อชาติใหม่ที่แท้จริง

ท่านโชกิ เอฟเฟนติ

คำนำ

เช่นเดียวกับแง่อื่นๆ ของชีวิต ได้แก่ การปกครอง กฎหมาย วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ฯลฯ ที่กำลังอยู่ในสถานะของการเปลี่ยนแปลง และเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นทุกขณะ การศึกษาก็ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เช่นกัน และกำลังมองหาทิศทางที่สามารถพาบุคคลและสังคมไปสู่การสร้างสรรค์อารยธรรมที่ก้าวหน้าอย่างไม่มีสิ้นสุด ซึ่งเป็นแก่นแท้ของบทบาทของการศึกษานั้นเอง

การอบรมศีลธรรมโดยการบรรยายหรือเทศนาคุณธรรมที่สวดยงามกำลังสูญสิ้นพลังไปทุกขณะ เพราะไม่สามารถทำให้บุคคลและสังคมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และกลายเป็นเพียงอุดมคติที่มีอยู่ในโลกแห่งความคิด ไม่อยู่ในโลกแห่งการกระทำ แนวทาง แนวความคิดและค่านิยมของชีวิตและสังคมในอดีต ไม่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากวิกฤติการณ์ต่างๆ ที่กินลึกลงไปเรื่อยๆ และจำเป็นต้องเปิดทางออกไปสู่วิถีทัศน์ใหม่เกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์และสังคม เพราะหากปราศจากความมั่นใจร่วมกันเกี่ยวกับวิถีและทิศทางแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ก็เป็นเรื่องสุดจะจินตนาการได้ว่า จะวางรากฐานการศึกษาสำหรับสังคมแห่งโลกได้อย่างไร เพื่อให้มวลมนุษยชาติมีความรู้ความสามารถของตน

หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงหลักธรรมบาไฮบางอย่างเกี่ยวกับการศึกษาที่พระบาฮาอูลลาห์ ผู้เป็นบรมศาสดาแห่งคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้า ทรงนำมาสำหรับยุคนี้ แต่มิได้ครอบคลุมไปถึงการวางหลักสูตรการศึกษาหรือการบริหารโรงเรียน หลักการเหล่านี้คือส่วนหนึ่งที่นักการศึกษาบาไฮทั่วโลกยึดถือเป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนบาไฮและวางหลักสูตรการศึกษาบาไฮ เพื่อให้เด็กและเยาวชนเติบโตเป็นมนุษย์เชื้อชาติใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ ซึ่งบทบาทของพวกเขาคือการพาโลกเข้าสู่อารยธรรมใหม่ที่เฝ้าคอยกันมานาน

สารบัญ

	หน้า
1. การอบรมศีลธรรม	7
2. การอบรมวิชาความรู้	14
3. การศึกษาเพื่อการพัฒนา หนังสืออ้างอิง	24 29

การอบรมศีลธรรม

ความสำคัญ

“ความประพฤติดีงามและอุปนิสัยที่มีศีลธรรมต้องมาก่อน เพราะหากมิได้อบรมอุปนิสัย การมีความรู้จะเป็นภัย”¹

พระอัครดูลบาสา

การอบรมศีลธรรมและความประพฤติที่ดีงาม มีความสำคัญยิ่งกว่าการเรียนตำรามากมาย เด็กที่มีความสะอาดเป็นนิสัย เป็นที่น่าพอใจ มีอุปนิสัยดีงาม มีความประพฤติดี ถึงแม้เขาจะด้อยความรู้ ก็เป็นที่พึงปรารถนาว่าเด็กที่หยาบคาย มิได้ขาดเกลา มีอารมณ์ร้ายแต่กระนั้นมีความชำนาญยิ่งในวิทยาศาสตร์และศิลปะทุกอย่าง เหตุผลคือ เด็กที่ประพฤติดีแม้จะด้อยความรู้ก็เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น แต่เด็กที่มีอารมณ์ร้ายและความประพฤติทราม เป็นคนทุจริตและเป็นภัยต่อผู้อื่นแม้ว่าเขาจะมีความรู้ อย่างไรก็ตามเด็กที่ได้รับการอบรมให้มีทั้งวิชาความรู้และเป็นคนดี ผลที่ได้คือแสงสว่างเหนือแสงสว่าง²

พระอัครดูลบาสา

บทบาทของครอบครัว

“จงรู้ว่าวิญญาณทุกคนดวงถอดแบบมาจากลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า และเกิดมาอย่างบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นแต่ละคนแตกต่างกันไปตามความดีความชั่วที่พวกเขาทำในโลกนี้ แม้ว่าโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาในระดับต่างกัน ถึงกระนั้นแต่ละคนเกิดมาอย่างบริสุทธิ์ และจะมีมลทินก็หลังจากนั้น”³

พระอัครดูลบาสา

บาไฮถือว่าทุกคนบริสุทธิ์ตั้งแต่เกิด ดังนั้นการอบรมศีลธรรมควรเริ่มตั้งแต่อายุน้อยที่สุด และเริ่มแรกที่ทำได้คือการสอนเด็กให้สวดบทอธิษฐานของพระบาฮาอูลลาห์

“เด็กเหล่านี้เป็นประดุจต้นอ่อน และการสอนบทอธิษฐานเป็นประดุจให้ฝนหลังมายังพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะเป็นผู้ที่อ่อนโยนและสดชื่น และสายลมอันอ่อนนุ่มแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้าจะพัดมายังพวกเขา ทำให้พวกเขาสิ้นไหวด้วยความปีติ”⁴

พระอัครดูลบาสา

¹ BE 40

² BE 46

³ SWB 190

⁴ BE 29

“ไม่มีข้อคัดค้านสำหรับเด็กที่ยังไม่สามารถจำบทอิฐฐานได้ทั้งหมด ที่จะเรียนเพียงบางประโยคเท่านั้น”⁵

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

“ตั้งแต่วัยทารก เด็กต้องได้รับการเลี้ยงดูให้เป็นบาไฮที่จิตใจดีมีศีลธรรม ถ้าการอบรมเป็นดังนี้พวกเขาจะปลอดภัยจากการทดสอบทุกอย่าง”⁶

พระอับดุลบาสา

การอบรมคุณธรรมทุกอย่างต้องเริ่มตั้งแต่ในครอบครัวเมื่อเด็กยังเยาว์วัย พ่อแม่ไม่ควรปล่อยให้เวลาผ่านไป และอาจจะสายเกินไปเมื่อลูกพ้นวัยรุ่นไปแล้ว

“ครอบครัวคือหน่วยหนึ่งของสังคม ต้องมีการอบรมตามกฎแห่งความบริสุทธิ์ คุณธรรมทุกอย่างต้องสอนในครอบครัว”⁷

พระอับดุลบาสา

“เด็กเป็นประจูดั้งเดิม จะเติบโตขึ้นในหนทางที่เจ้าอบรมเขาหากเจ้าอบรมเด็กให้มีความสัตย์ภักดีและเที่ยงธรรม เด็กจะเติบโต มีความซื่อตรง สดชื่นและอ่อนโยน และเจริญขึ้น ถ้าไม่เช่นนั้น โดยการอบรมอย่างผิดๆ เด็กจะเติบโตคดงอและไม่มีหวังจะเปลี่ยนเขาได้”⁸

พระอับดุลบาสา

“ในหนทางใดก็ตามที่เธอเลี้ยงลูก ลูกจะเป็นเช่นนั้น และผลจากการอบรมครั้งแรกจะคงอยู่กับบุคคลนั้นตลอดชีวิต และเป็นเรื่องยากที่สุดที่จะเปลี่ยนแปลง”⁹

พระอับดุลบาสา

“เป็นเรื่องยากเหลือเชื่อที่จะสอนและขัดเกลาอุปนิสัยแต่ละคนเมื่อผ่านวัยรุ่นไปแล้ว ประสบการณ์แสดงให้เห็นว่า เมื่อผ่านช่วงเวลานี้ไป แม้จะพยายามทุกวิถีทางที่จะดัดแปลงนิสัยบางอย่างก็หาได้เกิดประโยชน์อันใด บุคคลอาจปรับปรุงได้บ้างในวันนี้ แต่ไม่กี่วันผ่านไปเขาเสื่อมและถอยกลับไปสู่อุปนิสัยเดิมและหนทางที่เขาเคยชิน ดังนั้นต้องวางรากฐานที่มั่นคงในวัยเด็กเริ่มแรก ขณะที่กึ่งยังเขียวและอ่อน จะดัดให้ตรงได้ง่าย”¹⁰

พระอับดุลบาสา

⁵ BE 76

⁶ BE 36

⁷ FL 25

⁸ BE 50

⁹ BE 40

¹⁰ BE 24-5

บทบาทของครู

พฤติกรรมทุกอย่างของครูมีผลต่อความรู้สึกนึกคิด อุปนิสัยใจคอและศีลธรรมของนักเรียน ความรู้มากมายที่ครูพยายามสอน ลูกศิษย์อาจจำได้บ้างลืมบ้าง ส่วนที่จำได้ก็อาจลืมไปอีกเมื่อเวลาผ่านไป แต่ที่นักเรียนจำได้นานกว่าและฝังใจกว่าคือ อาจารย์คนนั้นชอบนิทานเสียดสีอาจารย์คนอื่น อาจารย์คนนี้ชอบใช้อารมณ์อย่างไร ไม่มีเหตุผล ครูคนนี้มีนิสัยก้าวร้าวปากชอบประชดประชันผู้อื่น ครูคนนั้นชอบเล่นนิทานสกปรกในห้องเรียนอาจารย์คนนั้นรักและห่วงใยลูกศิษย์ เรียนด้วยแล้วรู้สึกภูมิใจ ครูคนนั้นมีมือถือสากปากถือศีล ห้ามนักเรียนสูบบุหรี่แต่ตัวเองสูบบุหรี่ในห้องพักครู ฯลฯ ผู้ที่เป็นครูควรระลึกไว้เสมอว่า สิ่งที่ไม่ดีติดต่อกันรุนแรงกว่าสิ่งที่ดี ครูอาจต้องใช้เวลาหลายเดือนหรือเป็นปีที่จะทำให้เด็กนักเรียนมีนิสัยรักการอ่านหนังสือ แต่ภายในไม่กี่นาทีนักเรียนสามารถรับสิ่งที่ไม่ดีจากครูเข้ามาไว้ในอุปนิสัยของตน ครูที่ไม่มีคุณธรรมย่อมไม่สามารถอบรมศิษย์ให้มีคุณธรรม

“ขณะที่เด็กเหล่านั้นเรียนเพียงเล็กน้อยในโรงเรียนดังกล่าว กระนั้นอุปนิสัยและความประพฤติของครูสตรีทั้งหลายมีผลต่อเด็กๆ และโดยการพำรสอนความสงสัยและความคลุมเครือ จิตใจของเด็กหญิงเหล่านั้นถูกชักจูงและเปลี่ยนไป...

แน่นอนครูสตรี.....สอนภาษาอังกฤษ อักษร การบ้านการเรือนเย็บปักถักร้อยและการเย็บผ้า แต่อุปนิสัยของนักเรียนถูกเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ถึงขนาดที่ว่าเด็กหญิงจะไม่ใยดีต่อมารดาอีกต่อไป อุปนิสัยของพวกเธอเสียเด็ก พวกเธอประพฤติตนเหลวไหล กลายเป็นคนเอาใจตัวเองและหญิง”¹¹

พระอัครบุคลภาษา

“ครูสตรีต้องมีความถ่อมตนที่สุด มีอารมณ์เยือกเย็น อดกลั้นและฝึกฝนมาดี”¹²

พระอัครบุคลภาษา

มาตรฐานของศีลธรรม

เมื่อพูดถึงศีลธรรมและคุณธรรมแล้ว อาจมีคำถามว่าจะยึดถืออะไรเป็นมาตรฐาน เพราะทัศนคติของแต่ละคนแต่ละสังคมแตกต่างกันไป บางคนถือว่าคุณเราไม่ควรดื่มสุราเลย บางคนถือว่าคุณดื่มได้เวลาเข้าสังคมแต่อย่าให้ติดเป็นนิสัย บางคนถือว่าคุณเป็นนิสัยก็ได้แต่อย่าให้เมา บางคนถือว่าคุณดื่มให้เมาก็ได้แต่อย่าไปอาละวาดคนอื่นก็แล้วกัน สังคมหนึ่งอาจถือว่าคุณเราไม่ควรใช้ความรุนแรง แต่ในอีกสังคมหนึ่งอาจถือว่าคุณใช้ความรุนแรงได้เช่นในการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรืออาจถือว่าการก่อการร้ายเป็นความชอบธรรม มาตรฐานศีลธรรมอันเป็นที่ยอมรับกันมากที่สุดคือมาตรฐานของศาสนา อย่างไรก็ตามต้องระวังไม่ให้การอบรมศาสนาทำให้นักเรียนกลายเป็นคนบ้าคลั่งศาสนา

¹¹ BE 50

¹² BE 34

“โรงเรียนต้องอบรมเด็กในหลักธรรมของศาสนา ก่อน เพื่อว่าสัญญาและการลงโทษที่บันทึกอยู่ใน คัมภีร์ของพระเจ้าจะเป็นเจ้าจะป้องกันพวกเขาจากสิ่งที่ต้องห้าม และประดับพวกเขาด้วยเสื้อคลุมแห่งบัญญัติ แต่สิ่งที่จะต้องอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายทำให้เด็กบ้าคลั่งศาสนาอย่างโง่เขลาหรือหัวรั้น”¹³

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

มาตรฐานศีลธรรมในสังคมกำลังตกต่ำลงเรื่อยๆ ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ จึงตั้งเตือนบาไฮอย่าเพียงแต่พอใจว่า ตนดีแล้วเมื่อเทียบกับคนอื่นเราไม่ควรภูมิใจว่าคนอื่นดumberเกล้าทุกวัน เราดumberเดือนละครึ่งก็ดumberไปแล้วถ้าไม่เช่นนั้น ศีลธรรมของเราจะตกต่ำตามสังคม คนอื่นดumberเกล้าหนึ่งขวดเราดumberแค่หนึ่งแก้ว พอคนอื่นดumberสองขวด เราก็เพิ่มเป็น สองแก้ว ศีลธรรมในสังคมยิ่งตกต่ำ บาไฮยิ่งต้องพยายามถืบตัวให้สูงขึ้น สำหรับบาไฮ คำสอนของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชคือมาตรฐานศีลธรรมสำหรับยึดเหนี่ยว

“บรรดาผู้ที่ได้รับการเลือกสรรจากพระเจ้า....ไม่ควรมองดูที่สภาพเสื่อมทรามในสังคมที่ตน อาศัยอยู่ ไม่ควรมองดูที่ความเสื่อมศีลธรรมและความประพฤติเหลวไหลของประชาชนรอบๆ ตน แล้วพอใจ ว่าตนดีแล้วเมื่อเทียบกับผู้อื่น แต่ควรมองให้สูงขึ้นไปโดยการตั้งคำแนะนำเคี่ยวเข็ญของปากกาแห่งความ รุ่งโรจน์เป็นเป้าหมายสูงสุดของตน เมื่อนั้นจะเป็นที่ตระหนักว่า มีขั้นตอนอีกมากมายเพียงไรที่จะต้องฝ่าฟัน ต่อไป แล้วเป้าหมายนั้นยังอยู่อีกไกลแค่ไหน เป้าหมายนั้นมีใช้อื่นใดนอกจากการแสดงตนเป็นแบบอย่าง ของศีลธรรมและคุณธรรมสวรรค์”¹⁴

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

¹³ BE 5

¹⁴ LG no. 288

ระเบียบวินัย

“วินัยบางอย่างไม่ว่าทางกาย ทางศีลธรรมหรือทางปัญญา ที่จริงแล้วเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ และไม่มี การฝึกฝนใดกล่าวได้ว่าสมบูรณ์และอุดมผลหากละเลยองค์ประกอบนี้”¹⁵

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

“โรงเรียนของเด็กต้องเป็นสถานที่ที่มีวินัยและระเบียบที่สุด การสั่งสอนต้องครบถ้วน และต้องมีการ แก้ไขและขัดเกลาอุปนิสัย”¹⁶

พระอัครบิดรบาฮา

ถ้าขาดระเบียบวินัย จะเป็นการยากที่จะสอนอย่างอื่นหรืออบรมศีลธรรมให้เด็กได้โดยเฉพาะเด็กเล็ก เด็ก จะซุกซนตามธรรมชาติ เข้าหาทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้ามาสู่ความสนใจ ควบคุมตัวเองไม่เป็น หากไม่ได้รับการแก้ไข เด็กจะกลายเป็นคนที่หักห้ามใจไม่เป็น ไม่เชื่อฟังใคร เอาแต่ใจตัวเอง ปล่อยใจไปกับทุกสิ่งทุกอย่างที่มาอยู่ด้วย และจะเป็นปัญหาใหญ่ขึ้นเมื่อเขาเติบโตเป็นวัยรุ่น

ในเริ่มแรกครูจำเป็นต้องควบคุมนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย และการควบคุมนั้นจะค่อยๆ ผ่อนคลายลง ได้ตามที่นักเรียนเริ่มควบคุมตัวเองได้มากขึ้น การควบคุมวินัยเป็นสิ่งที่ทำลายที่จะต้องใช้ศิลปะความเป็นครูอย่าง สูง เพราะครูต้องสังเกตอารมณ์และปฏิกิริยาของเด็กในช่วงเวลานั้นๆ และใช้วิธีเหมาะสมเพื่อควบคุมสถานการณ์ ครูควรพัฒนาความชำนาญด้านนี้โดยที่ครูเองต้องควบคุมตัวเอง ไม่หวั่นเสียแล้วตีหรือตวาดนักเรียนด้วยคำพูด หยาบคาย

“เด็กต้องไม่ถูกกดขี่หรือตำหนิเพราะว่าเขายังไม่พัฒนา เขาต้องได้รับการอบรมด้วยความอดทน”¹⁷

พระอัครบิดรบาฮา

“อย่างไรก็ตามไม่อนุญาตให้ตีหรือพูดคำหยาบคายต่อเขา เพราะอุปนิสัยใจคอของเด็กจะวิปริตไป โดยสิ้นเชิงหากเขาถูกตีหรือถูกดุด้วยคำพูดหยาบคาย”¹⁸

พระอัครบิดรบาฮา

พระอัครบิดรบาฮาสอนว่า โรงเรียนควรเป็นสถานที่ที่มีความสุข การควบคุมวินัยไม่ควรทำให้เกิดความตึง เครียดและกดดันเด็กมากเกินไปวิธีการสอนบางแห่งทำให้เด็กชอบมาก แม้แต่วันหยุดเสาร์อาทิตย์เด็กก็ยังบอกพ่อแม่ว่าอยากไปโรงเรียนศิลปะการสอนส่วนใหญ่อยู่ที่สอนอย่างไรให้เพลิดเพลินแต่มีวินัย

¹⁵ BE 71

¹⁶ BE 24

¹⁷ BE 83

¹⁸ BE 53

ความรัก

คุณธรรมอย่างหนึ่งที่สำคัญมาก แต่มักไม่ได้รับการเน้นเท่าที่ควรในการศึกษา นั่นคือความรัก บรรยากาศความรักระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน และระหว่างนักเรียนกับครู จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนได้อย่างมาก

ความรักคือแสงสว่างที่นำทางในความมืด คือพันธะที่เชื่อมพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์ และรับประกันความก้าวหน้าของวิญญาณที่รู้แจ้งทุกดวง¹⁹

พระอับดุลบาฮา

ความรักคือแสงสว่างที่นำทางในการศึกษาด้วย หากนักเรียนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของไม่เป็นมิตรกับเขา หรือครูไม่ชอบชี้นำเขา นั่นจะเป็นแรงกดดันอย่างมากที่บั่นทอนประสิทธิภาพการเรียนของเขา แม้แต่ผู้ใหญ่ที่กำลังศึกษาในระดับสูงก็ตาม หากเขารู้สึกกำลังถูกคนอื่นจ้องโจมตีประสิทธิภาพในการใช้สติปัญญาคิดอ่านเรื่องต่างๆ ของเขาจะแย่ลง เป็นสิ่งสำคัญมากที่ครูจะต้องทำนุบำรุงบรรยากาศของความรักในชั้นเรียน ไม่ทำสิ่งที่จะส่งผลตรงกันข้าม เช่น ไม่นินทาลูกศิษย์คนหนึ่งให้อีกคนหนึ่งฟัง เพราะจะเป็นจุดเริ่มต้นบั่นทอนบรรยากาศของความรักนำไปสู่การชิงดีชิงเด่นกันระหว่างนักเรียน ความรักความห่วงใยจะเปลี่ยนไปเป็นความเย็นชาไม่แยแสต่อเพื่อนร่วมห้อง

การให้กำลังใจ

“เด็กที่นำหน้าในชั้นเรียนต้องได้รับรางวัล ต้องมีการให้กำลังใจพวกเขาเมื่อใครคนหนึ่งก้าวหน้าไปได้ดี เพราะในการพัฒนาต่อไปพวกเขาต้องได้รับการชมเชยและกำลังใจ”²⁰

พระอับดุลบาฮา

“เด็กต้องได้รับกำลังใจอย่างต่อเนื่องให้มีความกระตือรือร้นที่จะบรรลุสุดยอดของความสำเร็จทั้งหลายของความเป็นมนุษย์”²¹

พระอับดุลบาฮา

“หากนักเรียนได้รับการบอกว่าเขาฉลาดน้อยกว่าเพื่อนๆ นั่นจะเป็นอุปสรรคและมีผลเสียต่อความก้าวหน้าของเขาอย่างมาก เขาต้องได้รับกำลังใจให้ก้าวหน้าต่อไป”²²

พระอับดุลบาฮา

ศิลปะของความเป็นครูอีกอย่างหนึ่งคือ การให้กำลังใจนักเรียนที่ทำได้ดีโดยไม่ทำให้นักเรียนคนอื่นเสียกำลังใจเพราะคิดว่า ถูกครูว่าทางอ้อมว่าฉลาดน้อยกว่า ครูควรใช้ความสำเร็จของนักเรียนคนหนึ่งเป็นแรงบันดาลใจ

¹⁹ SWAB 27

²⁰ BE 79

²¹ BE 46

²² BE 81

ใจให้นักเรียนคนอื่นพยายามมากขึ้น มิใช่สร้างบรรยากาศให้นักเรียนถือว่าเพื่อนร่วมห้องเป็นคู่แข่ง ทำให้รักกัน
น้อยลง

ดนตรี

ดนตรีช่วยอบรมจิตใจของเด็ก โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับดนตรี

“ศิลปะการดนตรีเป็นของสวรรค์และมีประสิทธิภาพ เป็นอาหารของจิตวิญญาณและจิตใจ โดยอนุ
ภาพและเสน่ห์ของดนตรี ดวงจิตของมนุษย์เบิกบานขึ้น ดนตรีมีผลต่อหัวใจของเด็กอย่างน่าพิศวง เพราะ
หัวใจของเด็กบริสุทธิ์และทำนองเพลงมีอิทธิพลอย่างใหญ่หลวงต่อเด็ก พระสวรรค์ที่แฝงอยู่ในหัวใจของเด็ก
จะปรากฏออกมาโดยสื่อของดนตรี ดังนั้นเราต้องพยายามทำให้เด็กชำนาญ สอนเด็กให้ร้องเพลงอย่างยอด
เยี่ยมและโน้มหัวใจ เป็นหน้าที่ของเด็กแต่ละคนที่จะรู้บางอย่างเกี่ยวกับดนตรี เพราะหากปราศจากความรู้
ด้านนี้ เด็กจะไม่ซาบซึ้งทำนองของเครื่องดนตรีและน้ำเสียงเท่าที่ควร ทำนองเดียวกันโรงเรียนต้องสอน
ดนตรีเพื่อว่าวิญญาณและหัวใจของนักเรียนจะมีชีวิตชีวาและเบิกบาน และชีวิตของพวกเขาจะสดใสด้วย
ความเปลิดเปล็น”²³

พระอับดุลบาสา

²³ BE 80

การอมรมวิชาความรู้

สมาธิในการเรียน

“ทราบใดที่ความคิดของบุคคลหนึ่งกระจัดกระจาย เขาจะไม่ประสบผลสำเร็จ แต่หากความคิดของเขาตั้งสมาธิมาที่จุดหนึ่ง ผลที่ได้จะยอดเยี่ยม”²⁴

พระอับดุลบาฮา

หากขาดสมาธิ นักเรียนจะเรียนไม่ได้ดี เป็นเรื่องสำคัญที่ครูจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีสมาธิในการเรียน โดยเฉพาะเด็กเล็ก ครูควรวางวิธีการดึงดูดความสนใจของเด็กให้มึ่ใจจดจ่อกับสิ่งที่เรียน ไม่ให้เด็กเบื่อหน่ายใจ วอกแวกไปนอกเรื่อง

วิธีการที่น่าสนใจและเพลิดเพลิน

การเรียนการสอนที่ทำให้เด็กนักเรียนรู้สึกอยากหนีออกไปนอกห้องเรียน ไม่อยากเรียนวิชานั้นอีกต่อไป แสดงว่าต้องปรับปรุง

“ตั้งแต่อายุ 5 ปี เด็กต้องเริ่มการศึกษาอย่างเป็นแบบแผนนั้นคือเวลากลางวันเขาต้องได้รับการดูแล ในสถานที่ที่มีครู และควรเรียนรู้ความประพฤติที่ดีงาม

ที่นั่นพวกเขาควรได้รับการสั่งสอนพยัญชนะและคำด้วยการเล่นดังที่ปฏิบัติในบางประเทศ โดยการทำให้พยัญชนะและคำด้วยขนมและให้แก่เด็ก ตัวอย่างเช่นพวกเขาทำรูปลูกกวาดเป็นรูป ก และกล่าวว่านี่คือ ก. หรือทำลูกกวาดเป็นรูป ข แล้วเรียกว่า ข. และทำเช่นนี้ต่อไปกับพยัญชนะที่เหลือทั้งหมด และให้ลูกกวาดเหล่านี้แก่เด็กน้อย ด้วยวิธีนี้เด็กๆ จะเรียนรู้พยัญชนะในไม่ช้า”²⁵

พระอับดุลบาฮา

เรียนด้วยการอภิปราย

การเรียนการสอนไม่ควรเป็นการบรรยายที่ยืดเยื้อเกินความสามารถของนักเรียนที่จะรับ แต่ควรให้มีการอภิปราย พูดโต้ตอบซักถามกัน ไม่ใช่ให้เด็กอ่านหนังสือมากมาย

“พวกเขาต้องเรียนวิทยาศาสตร์เหล่านั้นด้วยการเล่นอย่างเพลิดเพลิน ความคิดส่วนใหญ่ต้องสอนแก่พวกเขาโดยการพูดมิใช่โดยหนังสือ เด็กคนหนึ่งต้องถามปัญหาเด็กอีกคนหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน และคนนั้นต้องให้คำตอบ ด้วยวิธีนี้พวกเขาจะก้าวหน้าไปมาก ตัวอย่างเช่น ปัญหาคณิตศาสตร์ต้องสอนใน

²⁴ SWAB 110-1

²⁵ BE 42

รูปแบบของคำถามและคำตอบเด็กคนหนึ่งถามและอีกคนหนึ่งตอบ ต่อมาเด็ก ๆ จะคุยกันเกี่ยวกับวิชาเดียวกันเหล่านี้ด้วยความเต็มใจ เด็ก ๆ ที่นำหน้าในชั้นเรียนต้องได้รับรางวัล ต้องมีการให้กำลังใจพวกเขาเมื่อใครคนหนึ่งในพวกเขาก้าวหน้าไปได้”²⁶

พระอัครบิดรบาฮา

ลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละคน

เป้าหมายของการอบรมสั่งสอนนักเรียน ไม่ควรเป็นว่าจะหลอมเด็กทุกคนในบ้ำเดียวกันให้ออกมาเหมือน ๆ กัน เพราะเด็กแต่ละคนมีความพิเศษเฉพาะตน ครูมีหน้าที่สังเกตว่าเด็กมีความสามารถและความถนัดทางไหน ดึงความสามารถของเด็กออกมา และสนับสนุนให้เด็กไปตามนั้น

“เกี่ยวกับอัตลักษณ์ที่มีอยู่แต่กำเนิด ถึงแม้การสร้างสรรค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าดีเลิศ กระนั้นคุณลักษณะต่างๆ ตามธรรมชาติในมนุษย์มาจากความแตกต่างของระดับ ทั้งหมดล้วนดีเลิศแต่เหนือหรือด้อยกว่ากันตามระดับ ดังนั้นมวลมนุษยชาติมีความฉลาดและความสามารถแต่ความฉลาด ความสามารถ และคุณค่าของมนุษย์นั้นต่างกัน นี่เป็นสิ่งที่ชัดเจน

ตัวอย่างเช่น นำเด็กมาจากครอบครัวเดียวกัน จากสถานที่เดียวกัน จากโรงเรียนเดียวกัน สอนโดยครูคนเดียวกัน เลี้ยงดูด้วยอาหารอย่างเดียวกัน อยู่ในภูมิอากาศเดียวกัน ใส่เสื้อผ้าเหมือนกัน เรียนบทเรียนเดียวกัน เป็นที่แน่นอนว่า เด็กบางคนเหล่านี้จะเก่งในวิทยาศาสตร์บางคนจะมีความสามารถระดับปกติ และบางคนจะปัญญาทึบ ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่า ธรรมชาติโดยดั้งเดิมมีความแตกต่างของระดับและความสามารถ”²⁷

พระอัครบิดรบาฮา

“ขอให้เด็กแต่ละคนที่มีความสามารถและต้องการเรียนต่อ สมัครเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาและเรียนหลักสูตรสูงขึ้นไปในวิทยาศาสตร์และศิลปะศาสตร์

อย่างไรก็ตามเด็กทุกคนมิใช่จะสามารถเข้าเรียนการศึกษาระดับสูงขึ้นไปได้ ดังนั้นเด็กที่เหลือต้องถูกส่งไปเรียนที่โรงเรียนอุตสาหกรรมซึ่งพวกเขาจะสามารถเรียนรู้ทักษะและมีความชำนาญด้านนั้น จากนั้นให้เด็กเลือกสิ่งที่ตนชอบ ถ้าเด็กชอบการค้า ให้พวกเขาเรียนการค้า ถ้าชอบอุตสาหกรรมให้เลือกเรียนอุตสาหกรรม ถ้าชอบการศึกษาสูงขึ้นให้เลือกด้านนั้น ถ้าชอบด้านอื่นที่เป็นความรับผิดชอบของความเป็นมนุษย์ก็เลือกสิ่งนั้น ให้เด็กอยู่ในสาขาที่เขาชอบและถนัด”²⁸

พระอัครบิดรบาฮา

²⁶ BE 79

²⁷ SAQ 212

²⁸ BE 44

ความพยายามเป็นเลิศและความพอประมาณ

“อันดับแรกและสำคัญที่สุดคือการอบรมความประพฤติและอุปนิสัยที่ดีงาม แก่ไขคุณลักษณะต่างๆ กระตุ้นความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและบรรลุความสมบูรณ์”²⁹

พระอับดุลบาสา

“เป็นหน้าที่ของเด็กๆ ที่จะพยายามเต็มที่ในการเรียน...เหตุผลนั้นคือพระผู้เป็นเจ้ารักความสมบูรณ์ ชีดสุดในศิลปะและทักษะทุกอย่าง”³⁰

พระบาสาอูลลาห์

“เมื่อมนุษย์เห็นงานของตนสมบูรณ์เลิศ และความสมบูรณ์เลิศนี้เป็นผลมาจากความตรากตรำและความพยายามอย่างไม่หยุดหย่อน เขาคือผู้ที่มีความสุขที่สุดในโลก งานคือบ่อเกิดแห่งความสุขของมนุษย์”³¹

พระอับดุลบาสา

“สิ่งใดก็ตามที่เกินขอบเขตของความพอประมาณจะหยุดส่งผลดี”³²

พระอับดุลบาสา

ทั้งครูและนักเรียนควรรักษาสมดุลของหลักการทั้งสองนี้คือ ความพยายามเป็นเลิศและความพอประมาณ ความพยายามเป็นเลิศมิได้หมายความว่า จะต้องทำอะไรให้ได้สมบูรณ์ 100% เต็ม ถ้าได้ 90% ก็ยังกลัวใจธรรมชาติของมนุษย์ คือความไม่สมบูรณ์ การคิดว่าตนสมบูรณ์อย่างไม่มีข้อบกพร่องจะมีผลเสียกับตัวเอง ในทางกลับกันไม่ควรให้ความพอประมาณเสื่อมลงไปเป็นความเฉื่อยชา ไม่พยายามเต็มที่

สำหรับบาไฮเราตระหนักดีว่า พระผู้เป็นเจ้าประสาทความสามารถให้มนุษย์ เมื่อประสบความสำเร็จ มนุษย์ควรถือว่าความสำเร็จนั้นเป็นของพระผู้เป็นเจ้า ความคิดเช่นนี้จะช่วยระงับความหยิ่งทะนงในวิชาความรู้

“ความรู้จะมากับความหยิ่งทะนง และจะนำไปสู่ความผิดพลาดและความเมินเฉยต่อพระผู้เป็นเจ้า”³³

พระอับดุลบาสา

เรียนอะไร เพื่ออะไร

“เมื่อเริ่มต้นพยายามเรื่องใด เป็นหน้าที่ที่จะมองดูที่จุดหมายก่อน”³⁴

พระบาสาอูลลาห์

²⁹ BE 45

³⁰ BE 6

³¹ SW, vol. 13, no. 6, (Sep 1922) p. 152

³² TB 169

³³ BE 12

³⁴ BE 7

“ก่อนจะศึกษาวิชาใด บุคคลนั้นควรถามตัวเองว่า วิชานั้นมีประโยชน์อะไรและจะมีผลอะไรเกิดขึ้น จากวิชานั้น หากวิชานั้นเป็นสาขาความรู้ที่มีประโยชน์ นั่นคือถ้าสังคมจะได้คุณประโยชน์จากวิชานั้น แน่แน่นอนเขาควรทุ่มเทใจทั้งหมดในวิชานั้น”³⁵

พระอับดุลบาสฮา

นักเรียนควรทราบว่าวิชาที่เรียนมีประโยชน์อะไร ซึ่งจะทำให้วิชานั้นน่าเรียนมากขึ้น ไม่ใช่ไม่ว่ารู้ว่าเรียนอะไรเรียนไปทำไมและลงเอยที่ความเบื่อหน่ายวิชาหรือศาสตร์ที่เรียนควรเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อสังคม ไม่ใช่วิชาที่เริ่มต้นด้วยคำพูดและจบลงที่คำพูด วิชาที่เป็นเช่นนี้จะหดหายไปในอนาคตเช่นปรัชญาบางสาขา

“ความรู้เป็นเสมือนปีกสำหรับชีวิตของมนุษย์ และเป็นบันไดให้มนุษย์ได้ขึ้นไป การแสวงหาความรู้ เป็นหน้าที่ของทุกคน อย่างไรก็ตามความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ควรแสวงหาเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนของโลก ไม่ใช่ความรู้ที่เริ่มต้นด้วยคำพูดและจบลงด้วยคำพูด”³⁶

พระบาสฮาอูลลาห์

ใช้คำสอนของพระบาสฮาอูลลาห์ช่วยนำทาง

ตามที่พระอับดุลบาสฮาฮอนไว้ การเรียนรู้โดยการใช้ประสาทสัมผัสและใช้เหตุผลหาข้อสรุปของมนุษย์ไม่สามารถหนีพ้นความผิดพลาด ความรู้ในสาขาต่างๆ ที่มนุษย์ทำการวิจัยค้นคว้า ทำการทดลอง หาข้อสรุป มีทั้งทฤษฎีที่ผิดพลาดและทฤษฎีที่ถูก ข้อสรุปที่ผิดและถูกปนกันอยู่ ทฤษฎีที่ยอมรับกันว่าถูกในตอนหนึ่ง เมื่อศึกษาค้นคว้าต่อไปก็อาจกลายเป็นทฤษฎีที่ผิด วิทยาศาสตร์ มิได้พิสูจน์ความจริงที่สมบูรณ์ตายตัว แต่เป็นการแย้งสมมุติฐานเดิมเพื่อไปสู่สมมุติฐานใหม่ที่ต้องสมบูรณ์กว่าเดิม ความรู้ที่เรายอมรับกันมิใช่ความจริงเสมอไปแต่อาจเป็นเพียงสิ่งที่ยังไม่ถูกแย้ง การพบห่านสีขา 100 ตัว มิได้พิสูจน์ว่าห่านทุกตัวมีสีขา แต่การพบห่านสีอื่นเพียงตัวเดียวจะเป็นการแย้งสมมุติฐานนั้น ตรรกะใดที่ยังพบห่านสีอื่น เราก็ยอมรับกันต่อไปว่าห่านทุกตัวมีสีขา นี่คือนจุดหนึ่งที่ช่วยให้เราเริ่มเข้าใจพระวจนะของพระบาสฮาอูลลาห์ที่ทรงกล่าวไว้ว่า:

“บ่อเกิดของวิชาทั้งปวงคือการรู้จักพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า”³⁷

พระบาสฮาอูลลาห์

“การเริ่มต้นและจุดกำเนิดของปัญญาคือการยอมรับสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าประกาศไว้อย่างชัดเจน”³⁸

พระบาสฮาอูลลาห์

³⁵ SDC 106

³⁶ TB 51

³⁷ TB 156

³⁸ TB 151

และท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้

“คำสอนของพระบาทฮาลูลาห์ให้ความกระจ่างในหลายๆ ด้านเกี่ยวกับชีวิตและความรู้ของมนุษย์ ซึ่งบาไฮจะต้องเรียนรู้ก่อนความรู้อื่นเกือบทั้งหมด เพื่อว่าเขาจะได้ใช้คำสอนของพระบาทฮาลูลาห์ไว้ซึ่งข้อมูลที่ได้รับ มิใช่ยอมรับข้อมูลนั้นอย่างตาบอด บาไฮได้เบรียบจากการเปิดเผยพระธรรมสำหรับยุคนี้ที่ สาดแสงมายังปัญหามากมายที่ทำให้นักคิดสมัยใหม่ทั้งหลายจนปัญญา ดังนั้นบาไฮต้องพัฒนา ความสามารถในการเรียนทุกสิ่งจากคนรอบข้าง แสดงความถ่อมตนอย่างเหมาะสมต่อครูของเขา แต่ สัมพันธ์สิ่งที่เขาได้ฟังกับคำสอนบาไฮเสมอ เพราะคำสอนบาไฮจะช่วยให้เขาแยกทองออกจากซีโลหะแห่ง ความผิดพลาดของมนุษย์”³⁹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ปรึกษาหารือด้วยความรักความสามัคคี

“เจ้าจงปรึกษาหารือกันในทุกเรื่อง เนื่องด้วยการปรึกษาหารือคือตะเกียงนำทางและช่วยให้ปัญญา แดกฉาน”⁴⁰

พระบาทฮาลูลาห์

ในอดีตการผลิตหนังสือเป็นไปช้ามากเพราะใช้มือคัดลอก ห้องสมุดของสถาบันที่มีชื่อเสียงที่สุดมีหนังสือ อยู่เพียงร้อยกว่าเล่ม ปัจจุบันนี้เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ความรู้ก้าวไปรวดเร็วจนไม่มีใครตามทันแม้จะเป็นคนที่ เก่งที่สุดมีการประเมินกันว่าหากนักวิทยาศาสตร์คนหนึ่งอ่านตำราเคมีทุกวันวันละ 24 ชั่วโมง ความรู้ของเขาก็ยัง ล้าหลังอยู่ 3 ปี คณะครูอาจารย์จึงควรปรึกษาหารือกันเพื่อพิจารณาดูว่า สิ่งใดสำคัญหรือสำคัญกว่าที่ควรจะมี จะเข้าใจและจดจำ วางแนวทางการศึกษาให้เหมาะสม ถ้าครูแต่ละคนต่างสอนตามใจตนโดยไม่ขึ้นกับใคร ผลเสียจะ ตกอยู่กับลูกศิษย์ดังนั้นคณาจารย์ที่มีความรักสามัคคี ปรึกษาหารือ เพื่อวางแนวทางการเรียนการสอน จะช่วยให้ สถาบันการศึกษานั้นก้าวหน้าไปได้ดีกว่าสถาบันที่คณาจารย์ซึ่งดีซึ่งเด่นไม่ร่วมมือกัน

“ไม่มีอนุภาพใดดำรงอยู่ได้นอกจากอาศัยความสามัคคี ไม่มีความผาสุกใดบรรลุได้นอกจากอาศัย การปรึกษาหารือ”⁴¹

พระบาทฮาลูลาห์

ไม่ใช่เฉพาะแต่อาจารย์เท่านั้น ในหมู่นักเรียนเองก็ควรได้รับการปลูกฝังให้ร่วมมือกันในการเรียน ใช้การ ปรึกษาหารือในขบวนการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามต้องเรียนรู้การปรึกษาหารือให้ถูกหลัก ซึ่งพระบาทฮาลูลาห์สอนเรา ว่าไม่ให้ใช้วิธีประจัญหน้า โดยกล่าวว่าสิ่งที่คุณพูดนั้น “ผิด” แต่ควรพูดออกไปในลักษณะที่เป็นข้อคิดหนึ่งหรืออีก ทางเลือกหนึ่งให้ผู้อื่นพิจารณา

³⁹ LG no. 476

⁴⁰ BC no. 1

⁴¹ BE no. 2

หากนักเรียนไม่รู้จักร่วมมือกันตั้งแต่ในสถาบันการศึกษา แต่กลับแข่งขันชิงดีกัน จะส่งผลเสียหายไปถึงสังคมภายนอกเมื่อพวกเขาเรียนจบออกไป พฤติกรรมที่ชอบใช้ความเข้มแข็งกว่าเอาชนะหรือข่มผู้อื่น กลุ่มอื่น ชนชั้นอื่น อาชีพเดียวกันหรือคนละอาชีพ ไม่ว่าจะในด้านเศรษฐกิจหรือด้านอื่น คือตัวการร้ายที่ทำลายสังคม เพราะความผาสุกของสังคมอยู่ที่การร่วมมือและตอบแทนกัน

“กฎที่ว่าผู้ที่เข้มแข็งที่สุดคือผู้ที่อยู่รอด คือที่มาของความยากลำบากทั้งปวง คือเหตุของสงครามและการทะเลาะวิวาท ความเกลียดชังและเป็นปรปักษ์ระหว่างเพื่อนมนุษย์”⁴²

พระอับดุลบาสา

จุดประสงค์ของการเรียนรู้

“จุดประสงค์ของการเรียนรู้ควรเป็นการส่งเสริมความผาสุกของประชาชน...การเรียนรู้ที่แท้จริงคือการเรียนรู้ที่นำไปสู่ความผาสุกของโลก มิใช่นำไปสู่ความทะนง การกดขี่ ความรุนแรง และการปล้น”⁴³

พระอับดุลบาสา

ความสำเร็จที่แท้จริงของชีวิตมิได้อยู่ที่การแสดงอำนาจเหนือผู้อื่นแต่มาจากการรับใช้ผู้อื่นและช่วยกันสร้างสังคมที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของทุกคนในสังคม

“วิญญานที่บงการพร่องทุกดวงคิดถึงแต่ตัวเองและประโยชน์ของตนแต่เมื่อความคิดของเขาขยายออกไปอีกสักหน่อย เขาจะเริ่มคิดถึงความผาสุกและความสุขสบายของครอบครัวของตน เมื่อความคิดของเขาขยายกว้างออกไปอีก เขาจะห่วงใยความสุขของเพื่อนร่วมชาติ และถ้าหากความคิดนั้นขยายออกไปอีก เขาจะคิดถึงความรุ่งเรืองของดินแดนและเชื้อชาตินั้น แต่เมื่อความคิดพรรณนาระของเขาขยายออกไปเต็มที่และขึ้นถึงขีดสมบูรณ์ที่สุด เขาจะสนใจในการเชิดชุมนุมมนุษย์ เมื่อนั้นเขาจะเป็นผู้ปรารถนาดีต่อมวลมนุษย์และเป็นผู้แสวงหาความผาสุกและความเจริญรุ่งเรืองของทุกดินแดน นี่คือนิยามที่แท้จริงถึงความสมบูรณ์เลิศ”⁴⁴

พระอับดุลบาสา

ความสำเร็จของชีวิต

เจตคติในเรื่องความสำเร็จของชีวิตมีอิทธิพลอย่างมากต่อการศึกษหากประชาชนมีค่านิยมว่าความสำเร็จของชีวิตคือความร่ำรวยและความเป็นใหญ่เป็นโตในสังคม ประชาชนก็จะศึกษาหาความรู้ด้วยความมุ่งหวังไปในทิศทางหนึ่งที่จะพาสังคมไปสู่ความหายนะ เพราะค่านิยมนี้จะผลักดันประชาชนให้พยายามไต่เต้าขึ้นไปเป็นใหญ่อยู่ในตำแหน่งสูง และอาจถึงกับใช้วิธีแยบยลทุกอย่างที่ทำได้ ประชาชนจะแข่งขันกันทุกรูปแบบซึ่งอาจจะใช้วิธีที่ไร้ศีลธรรมหรือไร้มนุษยธรรม เพื่อจะกอบโกยความมั่งคั่งไม่ว่าสิ่งแวดล้อมจะเสียหายแค่ไหน จะเอาเปรียบผู้อื่นอย่างไรและถึงกับเห็นผู้อื่นเป็นเหยื่อที่ตนจะสูบ วิชาที่เรียนรู้มาก็เพื่อจะสูบประโยชน์จากผู้รู้

⁴² SW, vol. 8, p 15

⁴³ COC no. 10

⁴⁴ SWAB 69

น้อยกว่าอย่างเห็นแก่ตัว ศาสนาบาไฮมิได้ตำหนิความร่ำรวยไปทางไหน การศึกษาที่จะนำไปสู่ความสุขของสังคมต้องอาศัยเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับความสำเร็จของชีวิต ซึ่งพระอับดุลบาสากล่าวไว้ว่า

“ความมั่งคั่งเป็นที่น่าสรรเสริญในระดับสูงสุด ถ้าความมั่งคั่งนั้นได้มาด้วยความพยายามของบุคคล และกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าในด้านพาณิชย์ เกษตรกรรม ศิลปะและอุตสาหกรรม และความมั่งคั่งนั้นถูกใช้ไปเพื่อเห็นแก่มนุษย์ เหนืออื่นใดหากผู้ที่สุขุมรอบคอบและมีลู่วาง วิริเม มาตรการที่ช่วยบำรุงมวลชนอย่างทั่วถึง ไม่มีภารกิจใดยิ่งใหญ่กว่านี้ และในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า ภารกิจนี้คือความสำเร็จสูงสุด เพราะผู้นุเคราะห์ดังกล่าวจัดหาสิ่งจำเป็นและรับประกันความสุขสบายและความผาสุกของคนจำนวนมาก ความมั่งคั่งเป็นสิ่งที่น่าชมเชยถ้าหากประชาชนทั้งหมดมั่งคั่งด้วย หากคนส่วนน้อยร่ำรวยจนเกินควรขณะที่ส่วนใหญ่ขัดสน และไม่มีประโยชน์นอกเงยมาจากความมั่งคั่ง ความมั่งคั่งเป็นเพียงค่าใช้จ่ายของผู้ครอบครอง ในทางตรงกันข้ามหากความมั่งคั่งนั้นใช้จ่ายไปเพื่อส่งเสริมความรู้ ก่อตั้งโรงเรียนประถมและโรงเรียนอื่นๆ สนับสนุนศิลปกรรมและอุตสาหกรรม อมรมเด็กกำพร้าและผู้ยากไร้ กล่าวโดยย่อ คืออุทิศเพื่อความผาสุกของสังคมผู้ครอบครองความมั่งคั่งนี้จะโดดเด่นต่อหน้าของพระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์ในฐานะเป็นผู้ที่ล้ำเลิศกว่าใครๆ ที่อาศัยอยู่บนพิภพ และจะได้รับการนับว่าเป็นชาวสวรรค์”⁴⁵

พระอับดุลบาสา

มาตรฐานของระบบการศึกษาบาไฮ

“เป็นหน้าที่ของเด็กบาไฮที่จะนำหน้าเด็กอื่นๆ ในการเรียนวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์เพราะเด็กบาไฮได้รับการเลี้ยงดูด้วยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า สิ่งใดก็ตามที่เด็กอื่นเรียนในหนึ่งปี ขอให้เด็กบาไฮเรียนในหนึ่งเดือน พระอับดุลบาสาปรารถนาด้วยความรักในหัวใจที่จะได้เห็นเยาวชนบาไฮแต่ละคนเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกว่ามีสติปัญญาล้ำเลิศ”⁴⁶

พระอับดุลบาสา

อาจกล่าวได้ว่านี่คือมาตรฐานที่พระอับดุลบาสาตั้งไว้ และเป็นสิ่งท้าทายและหน้าที่ของนักการศึกษาบาไฮที่จะพัฒนาระบบการศึกษาขึ้นมาให้ได้ระดับนี้ ถ้าเราไม่หยุดใคร่ครวญให้ดี เราอาจจะตกใจว่าทำไมพระอับดุลบาสาตั้งความหวังไว้กับเด็กบาไฮเหลือเชื่อแบบนี้ คือเด็กอื่นเรียนหนึ่งปี ให้เด็กบาไฮเรียนในหนึ่งเดือน สำหรับกรณีนี้เราพอจะมองเห็นความเป็นไปได้คือ:

ตั้งแต่ก่อนเกิด พ่อแม่บาไฮดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เด็กบาไฮในครรภ์ปลอดภัยจากสารพิษต่างๆ ที่จะผ่านมาจากมารดา เด็กจึงเกิดมาอย่างมีสุขภาพ อีกรังยังได้รับพลังพระวจนะของพระบาฮาอูลลาห์ ตั้งแต่อยู่ในครรภ์จากการที่พ่อแม่สวดอธิษฐานให้ พ่อแม่เตรียมตัวอบรมลูกตั้งแต่ก่อนลูกเกิด สอนบทอธิษฐานให้ลูกตั้งแต่เยาว์วัย ลูกเติบโตขึ้นมาในครอบครัวบาไฮที่เลี้ยงดูเขาตามคำสอนของพระบาฮาอูลลาห์ อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีในชุมชนบาไฮ ซึ่งเขาจะได้เรียนรู้คุณธรรมและความสามารถจากบาไฮในชุมชน เข้าเรียนใน

⁴⁵ SDC 24-5

⁴⁶ SWAB 141

โรงเรียนบาไฮที่มีครูบาไฮดำเนินการสอนตามหลักธรรมของพระบาฮาอุลลาห์ เป็นครูที่ตระหนักในความสำคัญ ของบทบาทความเป็นครู ตระหนักถึงความสำคัญของบรรยากาศความรักในการศึกษา ส่งเสริมความรักความ อบอุ่นระหว่างนักเรียนบาไฮ ระหว่างนักเรียนกับครู และระหว่างครูกันเอง จึงไม่ต้องเสียเวลา เสียกำลังสมองและ กำลังใจไปกับการชิงดีชิงเด่นกัน ครูบาไฮจะสามัคคีกันปรึกษาหารือหรือตามหลักการบาไฮเพื่อวางรูปแบบการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด อบรมให้เด็กบาไฮมีอุปนิสัยใจคอดีและมีความรู้ที่ทันสมัยและถูกต้องโดยอาศัย คำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ช่วยแยกทองออกจากซีโลหะแห่งความผิดพลาด ทำให้ทั้งครูและนักเรียนบาไฮไม่ต้อง เสียเวลาไปกับการเรียนรู้ทฤษฎีผิดพลาดต่าง ๆ ที่ปนอยู่กับความรู้ที่ถูกต้อง อีกทั้งประสานคุณธรรมที่ล้ำเลิศเข้า ด้วยกันในตัวเด็กบาไฮ เช่น ความพยายามเป็นเลิศและความพอประมาณ ความรู้เป็นเลิศและถ่อมตัว

ดังนั้นขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่บาไฮที่จะเตรียมความพร้อมให้เด็กบาไฮ เตรียมครอบครัวบาไฮ เตรียมชุมชนบาไฮ และสถาบันการศึกษาบาไฮไว้ต้อนรับเด็กบาไฮที่จะเกิดมา บาไฮเตรียมความพร้อมเหล่านี้ได้สมบูรณ์แค่ไหน สิ่งที พระอับดุลบาสาคาดหวังไว้กับเด็กบาไฮก็จะใกล้ความจริงมากเท่านั้น

บทบาทของธรรมสภาบาไฮ

“เป็นหน้าที่ของธรรมสภาซึ่งเป็นสภาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าที่จะพยายามทุกวิถีทางในการอบรมเด็ก เพื่อ ว่าตั้งแต่วัยทารก เด็กจะได้รับการอบรมให้มีความประพฤติบาไฮในวิถีของพระเจ้า และประดุจต้นอ่อนเด็ก จะเติบโตและเจริญขึ้นในธาราไหลริน นั่นคือคำแนะนำคำตักเตือนของพระเจ้าทรงความงามอันอุดมพร”⁴⁷

พระอับดุลบาสา

“ธรรมสภาท้องถิ่นทั้งหลายต้องส่งเสริมทุกวิถีทางที่ทำได้ในการให้ความกระจ่างแก่เยาวชนทั้งด้าน วัตถุและจิตใจ ในการศึกษาของเด็กก่อตั้งสถาบันการศึกษาบาไฮเมื่อเป็นไปได้ จัดระบบและบริหารงาน และจัดหาวิธีการที่ดีที่สุดเพื่อความก้าวหน้าและการพัฒนาสถาบันการศึกษาบาไฮ”⁴⁸

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

การอบรมสตรี

“ตราบใดที่มารดาไม่ได้อบรมลูก มิได้เริ่มต้นลูกในหนทางชีวิตที่เหมาะสม การอบรมที่ลูกได้รับ ภายหลังจะไม่บังเกิดผลเต็มที่ เป็นหน้าที่ของธรรมสภาทั้งหลายที่จะจัดโปรแกรมอย่างดีสำหรับการอบรม เด็ก แสดงให้มารดาเห็นว่าตั้งแต่วัยทารก เด็กควรได้รับการดูแลและสั่งสอนอย่างไร คำแนะนำเหล่านี้ต้อง ให้แก่มารดาทุกคนเพื่อเป็นแนวทางสำหรับเธอ เพื่อว่ามารดาแต่ละคนจะอบรมเลี้ยงดูลูกตรงตามคำสอน บาไฮ”⁴⁹

พระอับดุลบาสา

⁴⁷ BE 26

⁴⁸ BE 59

⁴⁹ SWAB 138

“การอบรมสตรีจำเป็นและสำคัญกว่าการอบรมบุรุษ เพราะสตรีคือผู้อบรมเด็กตั้งแต่วัยทารก หากเธอมีข้อเสียและจุดบกพร่อง เด็กก็จะบกพร่องด้วยแน่นอน ดังนั้นความบกพร่องของสตรีแสดงนัยถึงความบกพร่องของมวลมนุษยชาติ เพราะมารดาคือผู้ที่อุ้มชู เลี้ยงดูและชักนำการเติบโตของเด็ก นี่มิใช่หน้าที่ของบิดา หากผู้อบรมไร้ความสามารถ ผู้ที่รับการอบรมจะขาดความสามารถด้วย สิ่งนี้กระจ่างชัดและโต้แย้งไม่ได้ นักเรียนจะปรารถนาเบรื่องได้หรือหากครูไม่รู้หนังสือและไม่มีวิชา มารดาคือผู้อบรมคนแรกของมนุษยชาติ หากมารดาบกพร่อง อนิจจาสำหรับสภาพของเผ่าพันธุ์ในอนาคต...”⁵⁰

พระอับดุลบาสา

ความหวังในเด็กและเยาวชนบาไฮ

“เด็กที่ได้รับการอบรมด้วยคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ที่ครอบคลุมทุกแง่ของชีวิตบนโลก จะเติบโตเป็นเชื้อชาติใหม่ที่แท้จริงท่านหวังว่าเยาวชนเหล่านี้จะเตรียมตัวสำหรับงานอันใหญ่ที่จะเผชิญพวกเขาในอนาคต นั่นคือการช่วยก่อสร้างโลกใหม่ด้วยความช่วยเหลือและแรงบันดาลใจจากคำสอนบาไฮ”⁵¹

ท่านโชกิ เอฟเฟนติ

“การอบรมเด็กอย่างเหมาะสมนั้นสำคัญยิ่งต่อความก้าวหน้าของมนุษยชาติ หัวใจและรากฐานที่จำเป็นของการอบรมทุกอย่างคือการอบรมจิตใจและศีลธรรม เมื่อเราสอนเพื่อนมนุษย์เกี่ยวกับสัจจะและวิถีชีวิตบาไฮ เราต้องต่อสู้กับอุปสรรคของความไม่แยแส วัตถุนิยม ความมกมาย ความเชื่อผิดๆ มากมายฝังใจอยู่ก่อน แต่สำหรับลูกๆ ที่เกิดใหม่ของเรา พวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ไม่เปราะเปื้อนทางโลก ตั้งแต่วินาทีแรกของชีวิต เรามีหน้าที่อบรมพวกเขาทั้งทางจิตใจและสติปัญญาตามหนทางที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของให้และตั้งนั้นเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ พวกเขาจะเป็นผู้สนับสนุนความมุ่งหมายของพระองค์ เป็นเอกบุรุษในหมู่มนุษย์ พร้อมทั้งจะเผชิญการทดสอบทุกอย่างและจะเป็นดวงดาบรายนนภาแห่งปัญญาโดยแท้จริง เป็นธรรมาไหลรินซึ่งจะเป็นที่พึ่งของมวลมนุษย”⁵²

สภายุติธรรมสากล

⁵⁰ COC no. 2134

⁵¹ BE 74

⁵² BE, introduction

การศึกษาเพื่อการพัฒนา

“พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าทรงพิจารณาการศึกษาเป็นหนึ่งในปัจจัยพื้นฐานของอารยธรรมที่แท้จริง”⁵³

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

การศึกษาคือพื้นฐานของการพัฒนา

“สิ่งจำเป็นเบื้องต้นและด่านที่สุดคือการส่งเสริมการศึกษา เป็นเรื่องสุดจะจินตนาการได้ว่า ชาติใดจะเจริญรุ่งเรืองและประสบความสำเร็จได้ นอกจากว่าเรื่องสำคัญมูลฐานนี้จะดำเนินก้าวหน้าไป เหตุผลสำคัญของความเสื่อมและความตกต่ำของประชาชนคือ ด้วยความรู้ปัจจุบันมวลชนมิได้ทราบแม้แต่กิจการธรรมดา ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่เข้าใจเพียงไหนเกี่ยวกับแก่นของปัญหาสำคัญและความจำเป็นอันซับซ้อนของยุค”⁵⁴

พระอับดุลบาฮา

“การได้สวนอย่างใกล้ชิดจะแสดงให้เห็นว่า ปฐมเหตุของการกตัญญูและความยุติธรรม ความไม่ชอบธรรม ผิดกฎและไม่เป็นระเบียบ คือความไร้ศรัทธาศาสนาและไร้การศึกษาของประชาชนตัวอย่าง เช่น เมื่อประชาชนศรัทธาศาสนาอย่างแท้จริง รู้หนังสือและรำเรียนมาอย่างดีเมื่อมีความยุ่งยากเกิดขึ้น พวกเขาสามารถร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นถ้าพวกเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมและไม่ได้รับสิทธิ และเห็นว่าการดำเนินการของคณะปกครองท้องถิ่นขัดกับความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าและความยุติธรรมของกษัตริย์ พวกเขาสามารถเสนอเรื่องไปยังคณะผู้พิพากษาระดับสูงขึ้นไป และอธิบายความไม่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของคณะบริหารท้องถิ่นจากนั้นคณะผู้พิพากษาจะขอบันทึกคดีได้และด้วยวิธีนี้ความยุติธรรมจะดำเนินไป อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเป็นเพราะการศึกษาไม่เพียงพอ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้แม้แต่คำศัพท์ที่จะใช้อธิบายสิ่งที่พวกเขาต้องการ”⁵⁵

พระอับดุลบาฮา

พลเมืองขาดแคลนการศึกษามากเท่าไร ความเจริญก้าวหน้าของชาติก็ล่าช้ามากเท่านั้น คนไร้การศึกษาในชนบทมีแนวโน้มจะปฏิเสธการรักษาทางแพทยสมัยใหม่มากกว่าคนที่มีการศึกษา ความเจ็บป่วยที่ไม่รุนแรงในเริ่มแรกอาจกลายเป็นความเจ็บป่วยที่ร้ายแรง ความเจ็บป่วยที่ควรรักษาหายได้อาจกลายเป็นความพิการเพราะมิได้ไปรักษาผิดๆ ถูกๆ หรือหายช้ากว่าปกติ คนด้อยการศึกษามีโอกาสถูกเอารัดเอาเปรียบได้ง่ายถูกชักจูงหรือปลุก

⁵³ BE 65

⁵⁴ SDC 109

⁵⁵ SDC 18

ระดมได้ง่าย และอาจตกเป็นเครื่องมือของบุคคลบางกลุ่ม การพัฒนาการปกครองเป็นไปได้อำบากหากประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดการศึกษา ประชาชนที่ด้อยการศึกษาอาจไม่เข้าใจปัญหาการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาจทำลายธรรมชาติโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจร่วมมือหรือเปิดโอกาสให้ผู้อื่นเข้ามาทำลายสิ่งแวดล้อม เหล่านี้เป็นตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นว่า ไม่มีชาติใดประสบความสำเร็จเว้นแต่พลเมืองทั้งหมดจะได้รับการศึกษา

การพัฒนาบุคคลและสังคม

“เราไม่สามารถแยกหัวใจของมนุษย์ออกจากสิ่งแวดล้อมภายนอกของเรา และกล่าวว่าเมื่อใดมีการปฏิรูปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะดีขึ้นเอง มนุษย์เป็นน้ำหนึ่งเดียวกันกับโลก จิตใจของมนุษย์ปั้นแต่งสิ่งแวดล้อมและถูกกระทบโดยสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกัน ทั้งคู่มีผลต่อกันและกัน และการเปลี่ยนแปลงทุกอย่างที่ยั่งยืนในชีวิตของมนุษย์คือผลที่มาจากปฏิริยาต่อกันและกันนี้”⁵⁶

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

บุคคลไม่สามารถพัฒนาคุณธรรมและความสามารถของตนโดยลำพังแต่ต้องอาศัยความพยายามและการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นหรือรับใช้ผู้อื่นในสังคม ในทางกลับกันความพยายามจะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสังคมให้ดีขึ้นโดยมองข้ามความสำคัญของการพัฒนาบุคคล เท่ากับเป็นการสร้างอาคารบนฐานทราย ทั้งคู่ต้องพัฒนาไปด้วยกันละแยกจากกันไม่ได้ ความรักความสามัคคีคือองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาบุคคลและสังคม ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยศาสนา

“เป็นที่แน่นอนว่า วิธีการที่เยี่ยมที่สุดที่นำไปสู่การพัฒนาและความรุ่งเรืองของมนุษย์ กลไกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการกู้โลกและให้ความสว่างแก่โลกคือ ความรัก ไม่ตรีจิตและความสามัคคีในหมู่มนุษยชาติทั้งปวง ไม่มีสิ่งใดสัมฤทธิ์ผลได้ในโลกนี้ ไม่แม้แต่ในความคิดหากปราศจากความสามัคคีและเห็นพ้องกัน และวิธีที่สมบูรณ์เลิศสำหรับการเพาะมิตรภาพและความสามัคคีคือศาสนาที่แท้จริง”⁵⁷

ศักยภาพในการพัฒนา

⁵⁶ CER 3.3

⁵⁷ SDC 73

“ความรักคือความลับของการสร้างสรรค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า คืออาณาจักรที่แผ่มาจากพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ คือแหล่งที่มาของคุณธรรม”⁵⁸

พระอัครทูตปาปา

ความรักก่อให้เกิดคุณธรรม และจะดลให้ผู้หนึ่งตั้งจุดประสงค์ของการศึกษาคือ เพื่อส่งเสริมความผาสุกของสังคม มิใช่เพื่อกดขี่และเอาเปรียบผู้อื่น ความรู้ ความชำนาญและความสามารถที่เรียนรู้มา จะทำให้คุณธรรมเป็นพลังที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสังคม

“จุดหมายอันสูงส่งและแรงจูงใจที่บริสุทธิ์ไม่ว่าจะนำสรรเสริญเพียงไร ย่อมไม่เพียงพอแน่นอน หากไม่ได้รับการค้ำจุนด้วยมาตรการที่ปฏิบัติได้และวิธีที่เหมาะสม ความปรารถนาอันแรงกล้าไม่ตรีจิตและความพยายามอันเหลือล้น จะมีประโยชน์เพียงเล็กน้อยหากเราไม่รู้จักแยกแยะและควบคุม และละเลยที่จะกำกับสิ่งเหล่านี้ให้ไปตามช่องทางที่มีประโยชน์สุด”⁵⁹

ท่านโซกิ เอฟเฟนติ

ศักยภาพในการสร้างสรรค์ของบุคคลขึ้นอยู่กับคุณธรรม เจตคติความรู้ความสามารถ ความชำนาญ รูปแบบการอบรมควรมีการวิเคราะห์แล้วคิดค้นแบบแผนของกิจกรรมต่างๆ ที่จะช่วยพัฒนาคุณสมบัติเหล่านี้ ตัวอย่างเช่นในเกษตรกรรม ความสามารถในการผลิตพืชผลของชาวนาจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเกษตรกรรม มีความสามารถและความชำนาญในการลงมือ มีเจตคติที่ดีต่อวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ มีคุณธรรมที่ต้องการร่วมมือ ช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนชาวนา การอบรมจึงควรพิจารณาดูว่าสิ่งใดที่ผู้หนึ่งต้องทำได้เพื่อจะพัฒนาบุคคลนั่นเองและพัฒนาสังคมด้วย ดังนั้นการอบรมศีลธรรมไม่ควรเป็นเพียงการบรรยายหรือเทศนาคุณธรรมที่สวยงาม ซึ่งอาจไม่ช่วยให้เกิดการพัฒนามนุษย์และสังคม

ก่อนที่คนเราจะพัฒนาตนเองและสังคม จำเป็นต้องมีแรงจูงใจที่ผลักดันให้ผู้หนึ่งอยากพัฒนา นั่นคือความรัก ความรู้ ความศรัทธา ความรักก่อให้เกิดคุณธรรม และความรู้แปลคุณธรรมออกมาเป็นการกระทำที่สร้างสรรค์ แต่ความรักและความรู้อาจหยุดชะงักท่ามกลางความเสื่อมโทรมของสังคมหากไร้ความศรัทธา กล่าวคือ ศรัทธาว่าชีวิตนี้มีความหมายศรัทธาว่าตนมีศักยภาพที่จะพัฒนาได้ พลังสร้างสรรค์ที่จำเป็นมีอยู่จริงและสามารถสร้างสังคมใหม่ที่มีความสามัคคีได้ เป็นความศรัทธาที่มีไม่เกิดจากอารมณ์ที่พ้อฝัน แต่เป็นความศรัทธาที่อยู่บนความรู้ความเข้าใจที่ผลักดันให้เกิดการกระทำ

⁵⁸ SWAB 27

⁵⁹ SC 5

แบบแผนสังคมสำหรับยุคใหม่

“คูกร ประชาชนแห่งบาฮา บัญญัติแต่ละข้อที่เราเปิดเผยคือที่มั่นอันแข็งแกร่งสำหรับอภิรักษ์โลกที่ดำรงอยู่ แท้จริงแล้วพระเจ้าผู้ถูกประทุษร้ายนี้มิได้ปรารถนาอื่นใดนอกจากความปลอดภัยและความเจริญของเจ้า”⁶⁰

พระบาฮาอุลลาห์

บาไฮมีความเชื่อมั่นศรัทธาว่า บทบัญญัติและแบบแผนสังคมใหม่ที่พระบาฮาอุลลาห์นำมาให้ในโลกยุคนี้ คือสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาบุคคลพร้อมไปกับการพัฒนาสังคม ความตึงเครียดระหว่างบุคคลที่ปรารถนา อิสรภาพ และความพยายามขอสถาบันทางสังคมที่จะจำกัดอิสรภาพเพื่อให้นักลยยอมจำนน เป็นปัญหาเรื้อรังที่ปะทุขึ้นเรื่อยมา จึงควรที่จะทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสอง ซึ่งต้องตรวจสอบแนวความคิดเกี่ยวกับ อิสรภาพส่วนบุคคลและสถาบันเสียใหม่ ยอมรับว่าอิสรภาพที่แท้จริงขึ้นอยู่กับการควบคุมตนเอง อิสรภาพที่ไม่คำนึงถึงความผาสุกของส่วนร่วมจะนำไปสู่ความเสียหาย สถาบันจำเป็นต้องรับประกันว่า ตนมิได้ตกเป็นเครื่องมือของกลุ่มใด หรือถูกใช้เป็นกลไกเอาเปรียบผู้อื่น แต่ควรเป็นช่องทางที่พรสวรรค์ ความสามารถและพลังงานของประชาชนจะถูกใช้ไปในการรับใช้สังคม ความร่วมมือตอบแทนกันระหว่างบุคคลและสถาบันจะเป็นไปได้ดีที่สุดเมื่อ บุคคลสนับสนุนสถาบันอย่างจริงใจและสถาบันหันมาปรึกษาหารืออย่างเปิดเผยกับบุคคลในชุมชนเพื่อส่งเสริมความผาสุกของพวกเขา แนวความคิดเดิมที่ว่า กฎหมายคือกลไกของอำนาจที่ใช้ควบคุมคนในสังคม จะเปิดไปสู่ระดับความเข้าใจใหม่ซึ่งประชาชนจะไม่มองว่า กฎหมายคือสิ่งที่จำกัดอิสรภาพตนเอง แต่เป็นสิ่งที่ชี้แนะที่จะพาไปสู่ความผาสุกและความเจริญของตนเอง

“ดังเช่นที่มีกฎต่างๆ ที่ควบคุมร่างกาย ซึ่งทำให้เราตอบสนองความต้องการของร่างกายด้วยอาหาร บางอย่าง รักษาร่างกายให้อยู่ในช่วงอุณหภูมิหนึ่ง และอื่นๆ ถ้าเราต้องการหลีกเลี่ยงความพิการ ดังนั้นมีกฎที่ควบคุมวิญญาณของเราเช่นกัน กฎเหล่านี้เปิดเผยต่อมนุษยชาติในแต่ละยุคโดยพระศาสดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และการเชื่อฟังพระศาสดาคือสิ่งสำคัญสูงสุดสำหรับมนุษย์แต่ละคน และมนุษยชาติโดยส่วนรวมต้องพัฒนาอย่างเหมาะสมและกลมกลืนกัน เพราะต่างก็ขึ้นต่อกันและกันถ้าคนหนึ่งฝ่าฝืนกฎสำหรับพัฒนาจิตใจของตน เขาจะทำร้ายไม่เพียงแต่ตนเองแต่จะทำร้ายสังคมที่เขาอาศัยอยู่ด้วย ในทำนองเดียวกันสภาพของสังคมก็มีอิทธิพลโดยตรงต่อคนที่อาศัยอยู่ในสังคมนั้น”⁶¹

สภายุติธรรมสากล

เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่มนุษย์สามารถพบความรัก ความสามัคคี คุณธรรมและความศรัทธาที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมไปสู่สมดุลระหว่างอิสรภาพของบุคคลและอำนาจของสถาบัน ซึ่งอยู่ในระบบบริหารบาไฮที่พระบาฮาอุลลาห์วางไว้ให้สำหรับเป็นแบบแผนสังคมของโลกยุคใหม่ เพื่อนำไปสู่อารยธรรมขั้นสูงสุดบนพิภพนี้ เป็นแบบแผนที่บุคคลและสังคมจะพัฒนาไปด้วยกันได้ดีที่สุด

⁶⁰ TB 69

⁶¹ LG no. 710

“ภายในกรอบของอิสราภาพนี้มีการวางแผนความประพฤติของสถาบันและบุคคลไว้ ซึ่งแม้จะต้องยอมรับ ว่าต้องเคารพนับถือกฎหมายแต่ประสิทธิภาพในกรอบนี้มีได้ขึ้นกับอำนาจกฎหมายมากนัก แต่ขึ้นกับความตระหนักในประโยชน์ซึ่งกันและกัน ดวงจิตแห่งการร่วมมือกันที่ค้ำจุนด้วยความเต็มใจ ความกล้าหาญ สำนึกในความรับผิดชอบ และการริเริ่มส่วนบุคคล...ดั่งนี้จึงเกิดสมดุลของอิสราภาพระหว่างสถาบันไม่ว่าระดับชาติหรือท้องถิ่นกับบุคคลที่ค้ำจุนสถาบันนั้น”⁶²

สภายุติธรรมสากล

“ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคมอธิบายไว้โดยท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ในคำแถลงที่ว่า ‘แนวความคิดของบาไฮเกี่ยวกับชีวิตสังคมขึ้นกับหลักการของการให้ความสำคัญของคุณค่าบุคคลเป็นรองต่อความประสงค์ของสังคม ซึ่งมีได้สกัดกั้นบุคคลหรือยกบุคคลขึ้นมาถึงขั้นกลายเป็นผู้ต่อต้านสังคม ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อสังคม เพราะในทุกสิ่งควรปฏิบัติตามทางสายกลาง’

ความสัมพันธ์ซึ่งเป็นรากฐานของการค้ำจุนอารยธรรม จำเป็นต้องมีความเข้าใจและร่วมมือกันในระดับสูงสุดระหว่างสถาบันและบุคคล และเพราะว่าจำเป็นต้องทำนุบำรุงบรรยากาศที่ให้ศักยภาพสูงสุดค่านับของบุคคลในสังคมพัฒนาขึ้นมาได้ ความสัมพันธ์ต้องมี ‘ขอบเขตของอิสราภาพ’ ที่ให้ ‘บุคคลแสดงออกได้’ โดยอาศัยความสมัครใจ การริเริ่มและความรับผิดชอบที่มอบหมายไว้กับสถาบันบาไฮทั้งหลายซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับอิสราภาพและการพัฒนาบุคคลในแง่เหล่านี้ พรรณนาไว้ในธรรมนูญของสภายุติธรรมสากลว่า: ‘ปกป้องสิทธิอิสราภาพและการริเริ่มของบุคคล’ ผลพวงของความรับผิดชอบนี้คือ ‘เอาใจใส่ต่อการอภิรักษ์เกียรติของมนุษย์’

ช่างน่าสังเกตเพียงไรในระบบของพระบาฮาฮูลลาห์ ขณะที่ความประสงค์ของคุณค่าบุคคลเป็นรองต่อความประสงค์ของสังคม บุคคลก็มีได้หมดความสำคัญไป แต่กลายเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเบื้องต้นเพื่อว่าคุณค่านั้นจะพบตำแหน่งของตนเองในวิถีของความก้าวหน้า และสังคมโดยส่วนรวมจะได้รับประโยชน์จากพรสวรรค์และความสามารถของบุคคลที่ประกอบกันเป็นสังคมนั้น บุคคลนั้นจะพบว่าการพัฒนาศักยภาพของตนมิใช่อยู่ที่ความปรารถนาของตนเองเท่านั้น แต่ยังตระหนักว่าความสมบูรณ์ของตนอยู่ที่การเป็นหนึ่งเดียวกับมนุษยชาติและเจตนาของการสร้างสรรค์ที่สวรรค์กำหนดไว้”⁶³

สภายุติธรรมสากล

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากหนังสือ “ระบบโลกใหม่: การบริหารของบาไฮ ตัวอย่างแบบแผนทางสังคม”

⁶² IRF 9

⁶³ IRF 20-1

หนังสืออ้างอิง

- BC Bahá'í Consultation, compilation 1990
- BE Bahá'í Education, compilation 1976, published in England
- CER Conservation of the Earth's Resources, compilation 1989
- COC The Compilation of Compilations, 1991, published in Australia
- FL Family Life, compilation 1982, published in India
- IRF Individual Rights and Freedom in the World Order of Bahá'u'lláh, 1989, Wilmette: Bahá'í Publishing Trust
- LG Lights of Guidance, 1983
- SAQ Some Answered Questions, 1990 Wilmette, Bahá'í Publishing Trust
- SC Spiritual Assemblies and Consultation, 1978, published in India
- SDC The Secret of Divine Civilisation, 1990, Wilmette, Bahá'í Publishing Trust
- SW Star of the West
- SWAB Selections from the Writings of Abdu'l-Bahá, 1978, Bahá'í World Centre
- TB Tablets of Bahá'u'lláh, 1982, Bahá'í World Centre

“วิญญาณที่บกพร่องทุกดวงคิดถึงแต่ตัวเองและประโยชน์ของตนแต่เมื่อความคิดของเขาขยายออกไปอีกสักหน่อย เขาจะเริ่มคิดถึงความสุขและความสุขสบายของครอบครัวของตน เมื่อความคิดของเขาขยายกว้างออกไปอีก เขาจะห่วงใยความสุขของเพื่อนร่วมชาติ และถ้าหากความคิดนั้นขยายออกไปอีก เขาจะคิดถึงความรุ่งเรืองของดินแดนและเชื้อชาตินั้น แต่เมื่อความคิดทรศนะของเขาขยายออกไปเต็มที และขึ้นถึงขีดสมบูรณ์สุด เขาจะสนใจในการเชิดชูมนุษย์ เมื่อนั้นเขาจะเป็นผู้ปรารถนาดีต่อมวลมนุษย์และเป็นผู้แสวงหาความสุขและความเจริญรุ่งเรืองของทุกดินแดน นี่คือนิ่งที่บ่งถึงความสมบูรณ์เลิศ”

พระอัปคูลบาฮา